

ת"פ 57204/04/13 - מדינת ישראל נגד מונדר אבו עאמר, ראתב אבו עאמר

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 57204-04-13
20 אוקטובר 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מונדר אבו עאמר ת.ז. 307833731
2. ראתב אבו עאמר ת.ז. 039782297 (נדון)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אורי סלע

הנאשם 1 בעצמו וב"כ עו"ד תאמר אסדי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית המשפט כבר ביום 25.11.13, ואשר כלל תיקון כתב האישום, הקלה בתנאי השחרור ודחיה לקבלת תסקיר, ללא הסכמה עונשית.

הנאשם הורשע בכך שביליל ה-13.4.17-16 סיעע בביצוע התפרצות לבית במשק במושב משען, במהלכה גנבו מפתחות רכב ששימשו בגניבת הרכב, שחנה בסמוך. זמן קצר לאחר ההתפרצות, בשעה 06:30 לערך, נתפס הנאשם נוהג ברכב הגנוב בעת שניסה להעבירו לשטחי הרשות תוך שעשה שימוש בתעודת החוגר הצה"לית שלו. בעת שנתפס, הקודן ולוח המכוונים שלידו, היו שבורים והחוטאים השתלשלו מתחת להגה - עבירות של סיוע להתפרצות וגניבת רכב בצוותא חדא.

מאז נדחו הדיונים לקבלת תסקירי שרות המבחן ולבקשת הסנגור אף התקבלה חו"ד הממונה.

עמוד 1

בתאריך 6.1.14 נגזר דינו של הנאשם 2 במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי של כתב האישום על רקע קשיים ראייתיים, בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ונגזר דינו בהסכמה לחודשיים מאסר בעבודות שרות, קנס בסך 2000 ₪ ומאסר מותנה.

בשל גילו ועברו הנקי, ובניגוד לעמדת התביעה, ניתנו לנאשם שבפני מספר הזדמנויות לשתף פעולה עם שרות המבחן:

בתסקיר הראשון, מה-30.3.14, עלה כי הוא בן 21, גר בלקייה, למד 12 שנים אך מתקשה בקרוא וכתוב. התגייס אך נעצר בתיק זה ובהמשך שוחרר למעצר בית וביהמ"ש אפשר לו לעבוד בעבודות עפר.

הם התרשמו כי הנאשם פאסיבי ונוטה לרצות תוך שמתקשה בהצבת גבולות מול דמויות סמכותיות ועלול לכן להיות מנוצל. לדברי מפקדו בצבא הוא היה חייל ממושמע וללא בעיות משמעת אך הוחלט לשחררו מן השרות בשל מעורבותו בתיק זה. הנאשם לקח אחריות חלקית בלבד וטען שרק נתבקש על ידי מכר להסיע הרכב וכי לא היה מודע לכך שגנוב.

כמו כן הנאשם הכחיש כל נזקקות טיפולית והם התרשמו מהעדר בשלות לטיפול, והמליצו על מאסר בעבודות שרות כעונש מציב גבולות.

בתסקיר הנוסף שנתקבל לבקשת הנאשם, צויין כי לא הגיע למפגש בשל טעות בשעה ולמפגש השני הגיע באיחור של שעה ולפגישה השלישית כלל לא הגיע.

למרות זאת הדיון נדחה שכן לא נתקבלה חוו"ד הממונה ולכן אף שלא ביקשתי תסקיר צינתי כי הנאשם יכול לפנות לשרות המבחן כדי להוכיח טענתו שלוקח אחריות, ואכן נתקבל תסקיר שלישי בו צויין כי הנאשם התייצב וביקש לאפשר לו להמשיך בחיים נורמטיביים שכן עומד להינשא, ולכן התרשמו מתחילת הליך של התבגרות ולקיחת אחריות וצינתי כי מאסר, אפילו בעבודות שרות, יפגע בדימויו העצמי ולכן חזרו בהם מהמלצתם הקודמת וממליצים עתה על עונש מרתיע ושל"צ בהיקף של 200 שעות.

התביעה עותרת למאסר בכלא שלא יפחת משנה יחד עם עונש מרתיע וקנס כספי ומפנה למתחמי ענישה בעבירת גניבת רכב בלבד:

בע"פ 7163/13 **אחמד כסוואני נגד מ"י** גנב המערער עם האחרים 5 כלי רכב ממוסך, באופן מתוכנן ומתוחכם תוך שימוש במכשירי איתור ובמהלך תקופה של שנה, ולאחר מכן מכרו אותם- ונדון לארבע שנות מאסר, למרות ששרות המבחן המליצו להימנע ממאסר. ביהמ"ש העליון דחה הערעור תוך שקובע כי גניבת רכב הינה עבירה חמורה הפוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח, ואישר מתחם עונשי הנע בין 12 חודשים ל-30 חודשים לכל אחת מן העבירות תוך שדחה הטענה כי יש לחרוג מהמתחם לשם שיקום.

וכן מפנה לעפ"ג 34513-05-12 **מועתצם טקאטקה נגד מ"י** בו נתקבל הערעור על גזר דין של שנתיים שהוטל בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת רכב, הפרעה לשוטר, ונהיגה ברכב ללא רישיון וביטוח ובהתחשב בגילו הצעיר ועברו הנקי הועמד על 18 חודשי מאסר.

כן מפנה לת.פ. 37927-02-12 **מ"י נגד דארוויש**, שם בימ"ש השלום אילת גזר דינו ל-10 חודשי מאסר בגין עבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת רכב ונהיגה בו ללא רישיון וביטוח, וקבע מתחם עונשי הנע בין 10 חודשי מאסר ל-18 חודשים, מאסר מותנה, פסילה וקנס גבוה.

הסנגור מבקש לאמץ את המלצת שרות המבחן ומפנה לשני גזרי דין של בתימ"ש השלום, ואחד של מחוזי חיפה.

באשר למדיניות הענישה בגין עבירה של התפרצות לדירה, וגניבת רכב, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית. תחושת חוסר האונים של הציבור, שרכושו הפך הפקר, אובדן האימון הבסיסי של האזרח ביכולת הרשויות ליתן לו הגנה על רכוש אותו אסף בעמל רב במשך שנים, ריבוי ההתפרצויות לדירות וגניבות כלי רכב שהוליד הצורך להוסיף עוד ועוד אמצעי הגנה כדי לרכוש מעט ביטחון, הסיכון לפגיעה בבעלי הרכוש הנתקלים בעבריינים אלו - כל אלו ועוד מחזקים הצורך להרחיק מפגעים אלה מן החברה ולנעול אותם מאחורי סורג וברית כדי להגן על החברה מפניהם.

ברע"פ 8519/11 **שלומי ויצמן נ' מ.י.** - שם המבקש ושני נאשמים נכנסו לבית דרך חלון ורצו לגנוב רכוש וכסף וכשלא הצליחו נתפסו על ידי שוטרים. המבקש הורשע על פי הודאתו ובימ"ש שלום הטיל עליו 14 חודשי מאסר. בימ"ש מחוזי דחה הערעור וקבע שאין מקום להתערב. בימ"ש עליון, כב' השופט ג'ובארן, לא מצא מקום ליתן רשות ערעור.

ברע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מ.י.** בימ"ש עליון (א. רובינשטיין) ציין:

"והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו, עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר הוא נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, שיגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל ואין בכך חידוש. קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר".

מפסיקת בימ"ש עליון עולה בבירור, כי העונש ההולם עבירת התפרצות אחת לדירה וגניבה מתוכה הינו מאסר לתקופה שלא תפחת משנה-שנה וחצי, ובמקרה שנסיבותיו חמורות או מדובר בעבריין רצידיביסט שלחובתו הרשעות קודמות מאותו סוג, או אם קיים חשש ממשי להישנות עבירה זו בעתיד- אף מאסר ארוך מזה, על אחת כמה וכמה לכשמדובר במקרה בו יש להטיל ענישה המרתיעה הן אותו והן את הציבור.

כך גם לגבי גניבת רכב:

כבר בע"פ 5128/97 **עלא מנסור נגד מ'י** נקבע כי:

"עבירות אלה הן בבחינת רעה חולה שפגיעתן היומיומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת...התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת אלא, שהקלות הרבה שניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר המעורבים ולהביאם לדין-מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות הבצע".

וכדברי כב' השו' רובינשטיין ברע"פ 7890/10 **לאיק מליטאת נגד מ'י**:

"אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו".

בגזר דיני בת.פ. 50131-04-13, אליו הפנה הסנגור קבעתי בגין עבירת גניבת רכב או קבלת רכב בידיעה שגנוב, המתחם העונשי נע בין שנה לשנתיים מאסר, ובנסיבות חמורות -אף יותר, אך למרות זאת, בשל היות אותו נאשם נער בן 19 שעברו נקי גזרתי דינו כבגיר- צעיר והסתפקתי בחודשיים וחצי מאסר בלבד בעבודות שרות. יצוין שלאותו נאשם לא ייחסו סיוע להתפרצות לדירה וגניבת רכבו של בעל הבית כבמקרה שבפני אלא קבלת הרכב בידיעה שגנוב וכן נהיגה בו ללא רישיון נהיגה וביטוח.

בעיקר, ובשונה מהנאשם שבפני, באותו עניין היה מדובר במי שלקח אחריות מלאה והתגייס להליך טיפולי ולכן אף הוספתי בהמלצת שרות המבחן צו מבחן לשנה.

גם בת.פ. חי' 34398-02-10 מ"י נגד שמחי, אליו הפנה הסנגור, נקבע כי ככלל גניבת רכב ומסחר בו הן עבירות חמורות שנזקן גדול וכי לאור עברו של הנאשם והמאסר המותנה התלוי נגדו ראוי שתוטל עליו ענישה מחמירה אך למרות זאת כב' סג"נ אילן שיף הגיע למסקנה שיש להימנע ממאסר לחלוטין בשל שיקולי שיקום.

לאור האמור, בהתחשב בכך שמדובר בסיוע להתפרצות, עתירת התביעה, למתחם הנע בין שנה לשנתיים, בדין יסודו, והשאלה שצריכה להישאל הינה אם למרות מתחם זה, במקרה שבפני יש מקום להפחית ממנו בשל שיקולי שיקום.

יצוין כי לאור העובדה שגם מהתסקיר האחרון עולה כי הנאשם עדיין לא מכיר בנזקקות הטיפולית שלו ולא בשל לכך לטיפול - לא ברור לי מדוע חזרו בהם שרות המבחן מהמלצתם לעבודות שרות. מדובר כאמור בעבירות חמורות ולא יעלה על הדעת כי אך ורק בשל תחילת לקיחת אחריות על חייו והחלטתו להינשא, אמנע ממאסר לחלוטין.

כאמור, מדובר בבחור הנכלל בקבוצת הבגירים הצעירים, שעברו נקי ואשר ביצע המעשים כפי הנראה מתוך חולשת אופי, העדר גבולות פנימיים ובהשפעתו של אחר, שניצל חולשתו. כל זאת בעת היותו חייל בשרות סדיר. הוא נתפס בכף והרכב הושב לבעלים אף שנזוק.

הנאשם היה עצור מיום 17.4.13 עד 3.6.13, ולאחר מכן היה משוחרר בתנאי של מעצר בית מלא עד ה- 25.11.13 מבלי שהפר התנאים. מאז הוא יוצא מן הבית כדי לעבוד באופן מסודר.

הנאשם שוחרר מן השרות הצבאי בשל האירוע הזה כבר בסוף מרץ 2014.

להתרשמותי, כהתרשמות שרות המבחן, לא מדובר במי שהוא בעל תפיסת חיים שולית-עבריינית, המנהל או מתכוון לנהל, אורח חיים עברייני בעתיד. גם התביעה קיבלה גרסתו כי לא היה הרוח החיה אלא נגרר ונוצל. לא מדובר בעבירה מתוככמת ומתוכננת וההליך המשפטי והבושה שחש מבני משפחתו היוו גורם מרתיע, כשמאז השתלב במקום עבודה מסודר ומתכוון להינשא. נראה שהסיכון שהנאשם יעבור עבירות דומות בעתיד נמוך יחסית אף שדעתי הייתה נוחה הרבה יותר אילו היה משולב בהליך טיפולי לצורך צמצום המסוכנות. כליאתו של אדם חלש אופי כמוהו, מאחורי סורג ובריה, ללא ספק יהווה קטליזטור שלילי שאין אחריו חזרה.

לכן, בנסיבות האמורות, לאחר התלבטות רבה מאוד, מצאתי להפחית ממתחם המינימום ולהסתפק במאסר אותו ישא הנאשם בעבודות שרות, אולם לצורך האיזון, לא אפחית מכך התקופה שהיה עצור, ואוסיף עונש מרתיע ממשי ורכיב

פיסקאלי, הכולל פיצוי למתלוננת, בשל האופי הכלכלי של העבירה .

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. 6 חודשי מאסר שישא בעבודות שירות, במעש ב"ש, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות, בפיקוח רס"ב מלול משה.
- תחילת המאסר מיום 15.12.14 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. 12 חודשים מאסר מותנה שלא יעבור במשך 3 שנים עבירת רכוש מסוג פשע וכל עבירת גניבה.
4. קנס בסך ₪1000, שישראל לא יאוחר מיום 10.12.15, או 20 ימי מאסר תמורתו.
5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪10,000 להימנע מביצוע עבירת רכוש מסוג פשע וכל עבירת גניבה במשך 3 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.
6. פיצוי למתלוננת אסנת נגר (ע"ת 1) בסך ₪7,500 שיופקד בקופת ביהמ"ש, בעשרה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.15. אם לא יעמוד באחד התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי ויגבה כקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ה, 20/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

צו

הפריטים השייכים לבעלים יושבו להם, פריטים שאין להם בעלים יושמדו.

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ה, 20/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ה, 20/10/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה